

Verscholen

Verscholen

Ik zocht op de straten en de pleinen
maar mijn allerliefste vond ik niet (Hooglied)

Mijn liefste, waar ben je verscholen?
Je zou komen, had je beloofd -
om vanavond met mij te wandelen
op de kade waar ik alleen loop.

Daar is nu je voetstap, ik vind er
je gezicht, als wassende maan,
je mond - een blad op het water
en je handen raken me aan.

Als de wind uit het westen gaat waaien
hoor ik je stem in het riet.
Bij het stoplicht, tussen de mensen
zie ik je weer - of niet?

Toch zijn we hier overgestoken
- nog fluistert het asfalt je naam -
maar het wonderlijk tij is verlopen,
en ik bleef aan de oever staan

van de stad met torens en poorten,
jij vertrok, je liet me hier
bij wolken en water, de tekens
van voorbijgaan, verdriet en plezier.

Renée van Riessen